

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: B. N., bytem P., zastoupené: Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou, advokátkou se sídlem nám. Republiky 28, 301 00 Plzeň, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 18.7.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 18.2.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně Mgr. MUDr. Jany Kollrossové na nákladech řízení částku ve výši 3.146,- Kč na účet č. X nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 19.5.2014 č.j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ X ze dne 18.2.2014, jímž zamítla její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 6.2.2014 nebyla invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale i nadále byla invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 19.5.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 15.5.2014 bylo zjištěno, že *žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje její duševní a fyzické

vlastnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 1e) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-30%, kdy s ohledem na aktuální klinický nálezn byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí, jež byla v souladu s § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% s přihlédnutím k nárokům dosavadního zaměstnání, takže celková hodnota činí 40%.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když dle ní nebyly správně posouzeny zjištěné skutečnosti, nebylo vycházeno z funkčních důsledků jejího zdravotního stavu významných pro posudkový závěr, proto byl chybně posouzen zdravotní stav, který dle ní odpovídá stavu, pro něž by jí měl být přiznán invalidní důchod třetího stupně, přičemž chybně byl posouzen již minimálně rozhodnutím ze dne 22.7.2013, proto je nutné, aby byl přezkoumán řádným způsobem a bylo zjištěno, jakého stupně invalidity dosahuje a od kdy. Rovněž zdůraznila, že žalovaná neměla dostatečné podklady pro posouzení zdravotního stavu, když pro posouzení chyběla minimálně psychologická zpráva, kterou si žalovaná ani žádná z posudkových komisí neobstarala a tento nedostatek nemůže jít k tíži žalobkyně i s ohledem na psychiatrem prokázanou depresi. Popsány byly i zdravotní potíže žalobkyně nejenom ohledně mobility a amputačních poranění. Žalobkyně požadovala vypracování znaleckého posudku PK MPSV s tím, aby v něm uvedené závěry byly řádně odůvodněné a bylo zřejmé, na základě kterých zjištění byly učiněné; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované, rovněž požadovala náklady řízení za právní zastoupení celkem ve výši 3.146,-Kč za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč, za 2 režijní paušály á 300,-Kč a 21% DPH z částky 2.600,-Kč, tj. 546,-Kč.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 1.8.2014 k důkazu navrhla vyhotovení posudku příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.5.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 22.5.2014.

Dne 10.10.2014 byla zdejšímu soudu doručena nedatovaná žádost žalobkyně o ustanovení právního zástupce s ohledem na svoji sociální situaci a to advokátky Mgr. MUDr. Jany Kollrossové, která je s věcí již seznámena. Následně usnesením ze dne 14.11.2014 byl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce zamítnut, jelikož trvalo její zastoupení jmenovanou advokátkou.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 6.2.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.5.2014 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce

1e) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 40% a datum vzniku této invalidity trvá od 14.2.2013 (doba platnosti posudku: trvale).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.10.2014, kdy byla přítomná žalobkyně vyšetřena ortopedem a jednání bylo odročeno za účelem provedení aktuálního psychologického vyšetření, jež bylo provedeno dne 5.11.2014 a potvrdilo masivní anxiousně depresivní symptomatiku, a dále konaném dne 20.11.2014 za přítomnosti odborného psychiatra.* Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Dle komise na rozdíl od OSSZ i námitkového řízení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v současnosti deprese těžká až velmi těžká endogenního typu verifikovaná psychologickým vyšetřením, míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle kapitoly V, položky 4d) přílohy vyhlášky, tj. 60%, neboť se jedná o těžké postižení, depresivní stav je těžký bez psychotických příznaků, chronický, léčebně resistantní, výkon většiny denních aktivit je podstatně omezen. PK MPSV dle § 3 dále navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10% vzhledem k dalšímu postižení a to traumatické amputaci v Chopartově kloubu vpravo a k vertebrogenním obtížím, dále zhodnotila i profesi (pokojská) u 59 leté žalobkyně, takže *celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 70%.* Závěrem komise uvedla, že u žalobkyně nedošlo ke snížení invalidity po datu odůznání invalidity v souvislosti s úrazem ze dne 21.10.2007, který od 1.1.2010 byl invaliditou III. stupně, která před tím byla invaliditou plnou, a snížení na invaliditu I. stupně od 14.2.2013 neodpovídalo lékařským nálezům. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

Zástupkyně žalobkyně v podání ze dne 9.12.2014 požadovala náklady řízení celkem 4.356,-Kč a to za 2 úkony právní služby (*převzetí věci a sepsí žaloby*) á 1.500,-Kč, tj. zvýšené o 50%, jak umožňuje § 12 odst. 1 advokátního tarifu vzhledem k tomu, že žalobkyně kontaktovala právní zástupkyni až dne 17.7.2014 a bylo nutné podat žalobu co nejdříve a ještě předtím nastudovat velmi mnoho lékařských zpráv a vyhodnotit je; dále požadovala 2 režijní paušály á 300,-Kč a 21% DPH ve výši 756,-Kč z částky 3.600,-Kč.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *(Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak vyplývá z jejího posudku.)*

Podle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *(Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora - OSSZ a námitkové řízení).*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v

této věci stav ke dni 19.5.2014), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 20.11.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále již od 1.1.2010 invalidní pro invaliditu třetího stupně (předtím plně invalidní do 31.12.2009), proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2014 i předcházející rozhodnutí ze dne 18.2.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV ze dne 20.11.2014 po provedení aktuálního psychologického vyšetření (5.11.2014) se potvrdila u žalobkyně masivní anxiosně depresivní symptomatika, jedná se o stav dlouhodobě nepříznivý a resistenční vůči dosavadním terapeutickým pokusům. Dle komise invalidita třetího stupně trvá od 1.1.2010, tudíž neměla být snížena na invaliditu prvního stupně od 14.2.2013. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 40%). PK MPSV po posudkovém zhodnocení aktuálního psychologického vyšetření v tomto řízení před soudem uznala žalobkyni i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již od 1.1.2010, když tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 19.5.2014, a snížení na invaliditu I. stupně od 14.2.2013 neodpovídalo lékařským nálezům.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že invalidita třetího stupně žalobkyně trvá nepřetržitě již od 1.1.2010, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 20.11.2014, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 50/2014 ze dne 10.2.2015, když rozhodnutí o vyhovění žádosti žalobkyně o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná v případě takového zjištění na základě posouzení OSSZ Plzeň-město, tak i v řízení o námitkách, pokud by posudkoví lékaři došli k totožnému závěru jako PK MPSV. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. Soud také předpokládá, že trvání invalidity třetího stupně žalovaná nepochybně zohlední i ohledně výplaty vdovského důchodu žalobkyni, který jí byl naposledy přiznán od 1.11.2014 rozhodnutím ze dne 30.9.2014, byť toto rozhodnutí nebylo předmětem tohoto řízení.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně v žalobě a poté dne 9.12.2014 požadoval náklady řízení za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč a poté 1.500,-Kč a 2 režijní paušály á 300,-Kč i DPH 21%, jak uvedeno shora, neboť je jeho plátcem (vedeno u zdejšího soudu po sp. zn. Spr 1956/2008). Nárok je oprávněný, proto soud přiznal původně požadovanou částku 3.146,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č.

177/1996 Sb., *advokátní tarif*., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou. Soud však neshledal oprávněným požadavek zástupce žalobkyně na zvýšení mimosmluvní odměny dle § 12 odst. 1 advokátního tarifu, jelikož bylo toliko věcí žalobkyně, že kontaktovala jmenovanou advokátku až na konci lhůty k podání žaloby, což nemůže jít k tíži žalované.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. února 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně